

ikke har været Hensigten fra Finansudvalgets eller fra tidligere Taleres Side. Sagen er altsaa dermed endt, og da jeg efter Ytringer, som faldt her ved Finanslovens første Behandling, havde nogen Grund til at vente mig baade Torden og Lynild fra Finansudvalget i denne Sag, glæder det mig, at det ender med en saa fredelig Idyl, som den ærede Ordfører her har sluttet Sagen med.

Den ærede Ordfører endte med at angive de Tal, som nu efter Finanslovens anden Behandling komme ud baade paa Indtægts- og Udgiftssiden. Saa vidt jeg forstod disse Tal i den Skynding, hvori de bleve sagte, vil det blive omtrent et Underskud paa 17 Millioner. Jeg har en Fornemmelse af, at det ene Tal var 94 Millioner, nemlig Indtægten, og at der var 111 Millioner paa Udgiftssiden. (N. Neergaard: Ca. 95 Millioner og 111³/₄ Mill.) Naa, ja, men det kan naturligvis forandre sig ved tredie Behandling. Det er tvivlsomt, om Indtægterne ville gaa ind paa den Maade, som er angiven, og det gælder i Særdeleshed Toldindtægterne. Jeg har desværre derom den bedrøvelige Meddelelse at gøre, at Toldindtægterne i Januar i Forhold til Januar i Fjor ere 3,800,000 Kr. mindre. Det ser meget betænkeligt ud, at Aaret begynder paa samme Maade, som det forrige sluttede. Der er dog derom at sige, at naar der er mindre Indtægt, lader det sig til Dels forklare ud fra andre Grunde end selve Toldlovens Konstruktion og de daarlige Tider.

Der foregik nemlig i forrige Januar en Omordning af Kreditoplagsforholdene ifølge den nye Toldlovs § 25. Tidligere betalte man kun for et Kvartal, naar Toldeftersynet kom. Man var saaledes stillet, at hvad der laa mellem det, man kalder Generalforklaringen, og Toldeftersynet, regnedes ikke med, det behøvede man ikke at betale Told af. Nu kom Toldeftersynet i Januar i Fjor i de allerførste Dage af Maaned. Derved kom Besidderne af Kreditoplag i Virkeligheden til at betale for to Kvartaler lige fra Juli op til Januar. Dernæst var det saaledes, at naar Toldeftersynet havde været der, havde man en Frist af 8 Dage, inden man skulde betale, og Toldeftersynet strakte sig over den hele Maaned. Nu kom det saa tidligt, at alt blev betalt i Januar Maaned, medens ellers en hel Del gik over til Februar. Jeg synes, jeg skylder at sige dette, for at man ikke skal blive alt for forfærdet ved det store Nedslag i Indtægt. Maaske falde 1,800,000 af de 3,800,000

herpaa, men de 2 Millioner ere i alt Fald sikkert Deficit. Og derfor kommer man nu nærmest til det Resultat, selv om man gør Regnskabet op med Forsigtighed, at Underskuddet paa Toldindtægterne vil blive omtrent 10 Millioner i Forhold til det budgetterede. Dette er 52 Millioner. Man kan altsaa ikke vente, at der vil komme mere end 42 Millioner ind, og saa skulle Februar og Marts oven i Købet være ret gode. Det vil altsaa sige, at Underskuddet paa indeværende Finanslov da bliver større end det, jeg nævnedes sidst ved Tillægsbevillingslovens Forelæggelse. Vi komme op til et Underskud paa 45 Millioner.

Jeg nævner dette ogsaa, fordi jeg vil bede ærede Medlemmer om mellem anden og tredie Behandling at tage, hvis det er muligt, Hensyn dertil. Det er jo sagt, at vi alle skulle spare. Alligevel er der kommet en uhyre Mængde Ændringsforslag og dyre Ændringsforslag, ogsaa fra Regeringens Side, det nægter jeg ikke, men det er vel ikke muligt at bryde en Praksis saa hurtigt, at man fra Oktober til Januar faar Forholdene forandrede og kan faa de Krav nedbragte, som man plejer at imødekomme. Alligevel tror jeg, at der bør tages alle mulige forsvarlige Hensyn til den daarlige Finanstilstand. Neppe paa de Punkter, hvor vi søge at imødegaa Arbejdsløsheden ved at iværksætte produktive Foranstaltninger, men der, hvor man kan spare, tror jeg, det er nødvendigt, at man af al Magt og fra alle Sider bestræber sig derfor.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgekreds): Jeg takker den højtærede Finansminister, fordi han vedblivende vil virke for, at Grænsegendarmeriet kan blive omordnet, saa det ikke længere skal sortere under Militærvæsenet. Jeg kan saa godt forstaa, at man fra Hærens Side ønsker at beholde disse Avancementspladser, hvorved det bliver daarligere for det øvrige Mandskab. Jeg gaar imidlertid ud fra, at naar det virkelig er den højtærede Ministers Mening, skal det ogsaa nok lykkes ham at komme bort fra den nuværende Ordning. Derimod beklager jeg, at han stillede sig saa afvisende med Hensyn til en Lønningsforbedring. Naar det høvdes, at Regeringen har taget det bestemte Standpunkt ikke at foreslaa Lønningsforhøjelser, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at man paa Finanslovsforslaget vil finde Poster, der vise, at man dog ikke er saa bange for at røre ved Lønninger. Jeg